

LA ESQUELLA

DE LA TORRATXA

PERIÒDICH SATÍRICH, HUMORÍSTICH, IL·LUSTRAT Y LITERARI.
DONARÀ AL MENOS UNS ESQUELLOTS CADA SENMANA.

2 CUARTOS CADA NÚMERO PER TOT ESPANYA

y 10 centaus paper en l' isla de Cuba.

NUMEROS ATRASSATS 4 CUARTOS.

ADMINISTRACIÓ Y REDACCIÓ
LLIBRERÍA ESPANYOLA, RAMBLA DEL MITJ, 20
BARCELONA.

PREU DE SUSCRIPCIÓ
Fora de Barcelona, cada trimestre: Espanya 8 rals.
Cuba y Puerto-Rico, 16.—Estranger, 18

J. DERN PERÓ.

J. DERN PERÓ.

¡Qui ho havia de creure!
Recordo que al anarme 'n, com cada any, a las salu-
tíferas ayguas de Ribas, vaig porfiar perque m' acom-
panyés sense poder lograrho.
—¿Es á dir que no véns? vaig dirli la vigilia de
marxar.
—No puch, m' es impossible.
—Donchs encarrégat per dos senmanas no més del
Cop d' ull als teatros.
—Vés descansat.
—Y fins á la tornada.
—Fins á la tornada.
Una senmana no més pogué cumplir lo seu encá-
rrech, y al tornar ¡ay! la primera noticia que vareig
rebre era la de que 'l meu estimat company estava gra-
vement malalt.
Corregui á veure'l, y ja no 'm vá coneixe.
La febre s' havia apoderat d' ell, lo deliri pertur-
bava aquella imaginació avants tant viva y joganera,
y sos ulls negres y brillants estavan entelats pèl su-
friment.
Una esperança tant sols brillava entre mitj de tantas
tenebras: lo malalt es jove y robust, tè nervi y ¡qui sabl
tal vegada sortirà vencedor en aquesta lluyta empen-
nyada entre ell y l' horrenda malaltia.
Tots los companys recordém lo cas del bon amich
Ginestá, que quan per mort lo teniam y comensavam
á amortallarho, tot d' una ressucitá. Victima de la ma-
teixa malaltia ¿perque no hém de tenir la mateixa
sorti?
¡Esperansa inútil! L' amich nostre estimat, després
de una curtíssima agonia, exhalava l' últim sospir á
las deu del demati del dijous, sis de Setembre.
A no veure l' inmòvil y desencaixat, á no trobar, al
contacte de nostres mans ab las sévas, aquella fredor
marmórea que 's trasmet fins al moll dels ossos, no ho
hauriam cregut. ¡Tant impossible sembla que puga
morirse en 'la flor de l' edat, quan bull dintre de l'
ànima lo foch de la passi óy de la vida, quan tot som-
riu á la imaginació y 'l cor palpita á impuls de l' es-
ransal!
¡Pobre Dern!

Passan las horas y 'ls dias; passarán los mesos y 'ls
anys y semblará impos-ible que haja desaparecut d'
entre nosaltres ¡tant intimament lligat estava ab totes
las nostras afeccions!

En lo concert dels pochos y bons amichs que tenim,
ell era la nota alegre. A totes horas ne tenia una per
dir. No movia 'ls seus llábis la sátira que fereix, ni 'l

litat, molta lleugeresa, de manera que no solzament corra, sino que vola.

La execució ha sortit també molt ajustada. No fém menció de cap artista perquè tots se portan bé.

Vajan al *Español* y passarán un bon rato.

La *Mascota* al últim ha trobat una digna cusinagermana.

Al *Tivoli* s'han donat algunes representacions de *La Gran Duquesa*, en qual ópera la senyora Roca Huheix; la seva gràcia incomparable. Divendres, a benefici de aquesta artista, ha de posarse *La Bella Elena*.

Al *Retiro* s'ha posat *La Traviata*, a benefici de la Liszt, havent sigut una de las óperas de la temporada que han sortit més ben executadas. Tots los artistes ván obtenir numerosos aplausos.

La companyia del *Circo Ecuestre* s'ha aumentat ab dos nous artistes; los esposos Amérigo que treballan pels alts ab paralelas y trapecios aéreos. Sos exercicis son sorprenents, en especial un salt d'esquena que dona elia, mentres lo seu marit la toma al vol.

Los *Empedradores* continuan fent las delicias del públich.

Jo no sé 'l Sr. Rius y Tauler com no 'ls contracta per empedrar los carrers de Barcelona, que tant ho necessitan.

S'acostan las firas y festas y s'anuncian nous espectacles.

Estém esperant ab ansia l'obertura del Hipódromo. Sabém que venen alguns caballs forasters.

Pero que fassan lo que vulgan, ni ells, ni en Bielsa (Chistavin) correrán com un corredor de bolsa que jo coneixia, y que dias endarrera vá fugir ab los quartos dels seus parroquians.

N. N. N.

ESQUELLOTS.

Siga dit ab perdó dels catòlics, hi ha á Barcelona una cosa més infalible que 'l papa.

Son los trastos per guarnir la Rambla en celebració de las festas de la Mercè.

¿May dirían perquè serveixen?

Per fer ploure.

*

No tinch recort, ni un sol any, que al sortir aquells ferros torts y robellats, aquells fustotas mal pintadas, aquells canyerias abonyegadas y aquells aparatos de gas de nyigui—nyogui, no tinch recort que ni un sol any haja deixat de ploure.

Basta que un nuvolet passant veji tanta miseria. Desseguida corra á avisar als altres núvols.

—Veniu que riurém.

Y 'ls núvols s'apilotan sobre 'l Liceo y comensan á partirse de riure, á fer contorsions y desseguida la deixan anar.

Sols qu' aquest any n'hi havia algun de genit fort, que s'ho vá pendre malament y treya llampechs pels caixals.

Ja ho véu, Sr. Rius y Tauler: ni dels núvols por abusarse.

Lo programa de las festas porta trassas de acabar en punta.

S'havia dit que la Rambla estaria iluminada de una manera original, colocantse globos en los plátanos, y are resulta que 's colocrarán las arcadas guerxas com tots los anys.

S'havia dit també que 's colocaria la primera pedra en lo mercat de la dreta del Ensanche. Y 'l Ajuntament vá tirar á terra, per majoria de vots, lo dictamen proposant la construcció de aquell mercat.

Si D. Francisco vol posar la primera pedra en un mercat no té més que un medi:

Inaugurar un mercat de Calaf.

Tota la premsa s'ha ocupat de uns funerals que s'han celebrat en la parroquia de Sant Just y que han sigut pagats dugas vegadas.

Los capellans tenen aquesta costum. Vostés son de una parroquia y, en ús del seu dret, volen utilisar los serveys de un'altra parroquia? No hi ha cap inconvenient sempre que la parroquia á que pertanyen los autoris per mudar d'establiment.

Y no 'ls autorisarán sino de una manera. ¿Valen xei-xanta duros los funerals que tenen encomanats á fora? Donchs paguin vint duros, una tercera part, á la parroquia que 'ls dona 'l permis.

La religió está tarifada.

Secobran no sols los serveys que 's prestan, sino 'ls que deixan de prestarse.

Per comprar un corte de pantalons, una petaca ó un porta-monedas, ván á la botiga que 'ls dona la gana, sense que ningú hi tinga res que veure. En cambi per comprar unas quantas oracions y uns quants *goris* han de anar precisament á la parroquia á que

pertanyen. Es á dir ¿viuen á tal carrer? Donchs son propietat de tal parroquia.

¿Volén mudar? No hi ha cap inconvenient, mudin; pero paguin.

Aixis es la religió dels mercaders del temple.

Los feligresos combregan ab rodas de moli.

Els combregan ab dobles de cinch duros.

Y á propòsit.

Lo cadáver del nostre malaguanyat company Josep Dern, sigué acompanyat desde sa casa á las portas de l' iglesia, per la comunitat de Sant Jaume.

Seria convenient que aquells capellans—y crech que succehirá 'l mateix ab los de las demés parroquias—no duguessen tantas tacas á las capas pluvials y als hàbits de cor.

Prou pena tenim los que acompanyém á un amich á l' última morada.

Si destinessin una petita part de lo que cobran á benzina y fregatella, anirian més decents.

*

Apart de aixó ni ells, ni la religió, ni la serietat de un acte tant solemne com un enterro, hi perderian res, si procuravan cantar ab més gust y afinació y presentarse ab una mica més de compunció—encare que fos fingida—de la que avuy dia emplean.

Jo no he vist deixades com la seva. Ja 's coneix que cantan á préu fet.

En aquellas caras no s'hi llegeix lo més petit sentiment espiritual.

Las que no revelan gula revelan borla.

Y totas lo desitj de acabar depressa y cobrá 'l compte aviat.

Al *Hotel Miramar* (avants Vista-Alegre) s'hi acaban de montar un tiro de coloms y un' altre de gallinas.

Pels tiradors será sempre aquell siti Vista-Alegre.

Are pels coloms y per las gallinas será Vista-Trista.

Segons si 's reb ó si 's tira dona alegria ó dolor:
«todo es segun el color del cristal con que se mira.»

Una carta, per anar desde Barcelona á Berga, ha necessitat un mes y tres dias.

Lo dia 6 de juliol so tí de Barcelona y no arribá á Berga fins lo 9 de agost.

Devia anarhi á peu y entretenirse á fer beguda en tots los hostals.

Diumenje á la tarde, al final del segon acte de *Falintza* lo públich entusiasmat cridava al autor.

Lo Sr. Tormo s'adelantá y digué:

—L' autor es á Paris.

*

Dispensi Sr. Tormo:

—L' autor es á Viena.

Lo conde de Chambord ha legat 400,000 franchs al Papa.

¿Quatre cents mil missas? A horas d' are ja es al Cel. Es lo préu del passatge, en tren exprés, cotxe reservat, calorífero y restaurant.

L' Ajuntament déu la friolera de 170.000 duros á la Maquinista Terrestre y Marítima.

¿Y donchs que fa Sr. Rius?

Agafi tot seguit lo programa de las festas é introduheixi una adició, per exemple:

—Colocació de la primera mitja pesseta llisa en las arcas de la Maquinista.

L' altre dia en lo Passeig de Gracia un gós vá mossegat á una senyora.

Quan la senyora vá tornar en si, vá trobarse á faltar un anell ab un brillant

¡Ay senyor! ¡En quin temps hem arribat!

¡Fius los gossos exerceixen de taruguistas y topistas!

Hi ha tres maneres de convidar:

La primera es casi negativa:

—¿Gusta acompanyarnos?

La segona ja es més precisa; pero no es encare prou eficas:

—Home, sentis y prengui alguna cosa.

La tercera, no admet replica:

—Noya, porta un plat pel senyor.

TRENCA-CAPS.

XARADAS.

I.

Hu Pep, lo fill de la Mónica qu' es un tres-dos aristócrata

era antes un gran demócrata y s' es fet dels de la *Crónica*.

Sols aixó ja mereix crítica; mes tres no tot ferla explicita, perquè á Espanya sembla lícita eixa conducta en política.

UN TAPÉ Y F. DE T.

II.

Hu tres dia la Maria (que ja fa temps que 's total) vá á la *hu-dugas* de 'n Quimet y més de un' hora s'hi está.

LL MILLÀ.

SINONIMIA.

Al carrer de tot un dia un aixam de tot passava y mentres jo 'ls criticava tot á la cara 'm tirava un home que 'm reprenia.

UN CATALANISTA.

MUDANSA.

Los sastres solen tení la total posada ab i.

Si 'm posas lector ab o, veurás la segueixo jo.

Llástima 't faria á tú una tot posada ab u.

APRENENT DE REUS.

CONVERSA.

—Sabs qui 's ha mort Pepa?

—Qui, Tomás?

—Aquell jove de las patilletas, en... ¿no hi atinas?

—No, á fé.

—Donchs mira, entre tots dos ho havém dit.

M. FERRER Y P.

QUADRAT DE PARAULAS.

.....
.....
.....

Omplir los pichs ab lletres que horisontal y verticalment digan: 1.ª ratlla y 2.ª dugas ciutats catalanas y la 3.ª un nom de dona.

M. FERRER Y P.

TRENCA-CLOSCAS.

SAC DE PALLA.

Ab aquestas lletres degudament combinadas formar lo nom de un poble de Catalunya.

ANASTASI NEULAS.

GEROGLIFICH.

1
YO
:
FOR
VV

TON BÉ.

SOLUCIONS

▲ LO INSERTAT EN L' ÚLTIM NÚMERO.

- XARADA 1.ª—*Mar-col-fa*.
- ID. 2.ª—*A-de-la*.
- SINONIMIA.—*Nou*.
- ANAGRAMA.—*Robas-Brosa-Sobra*.
- ROMBO.—

S
S I S
S E B A S
S I B E R I A
S A R R O
S I O
A

- CONVERSA.—*Mataró*.
- LOGOGRIFO-NUMERICH.—*Paulino*.
- GEROGLIFICH.—*Com més mestres menos ases*.

BARCELONA EN CAMISA

REVISTA SATÍRICA, EN VERS,

PER

C. GUMÁ

Forma un elegant tomet de 32 plaus en quart, esmeradament imprés sobre paper satinat.

Preu DOS rals.

Se vén en la llibreria de Lopez, Rambla del mitj, 20, y demés principals llibrerias y kioscos.

Barcelona: Imp. de Lluís Tasso, Arch del Teatro, 21 y 23.

FIRAS ORDINARIAS
Y MAGRS
DE LA MERCE

DIA 24	MUSICA	y	PEDRA
DIA 25	MUSICA	y	PO...
DIA 26	MUSICA	y	PO...

...
D. P. RIUS N. T...

REFORMA
DE
BARCELONA

¡Com hi ha mon, poden ferme fer firas y festas y no tinch una camisa per mudarme!